

LBRIS

We know
books

Carmen Dominte

Lumea mică

Editura Vinea
București 2024

Coffee Time/ 5

- [*** Suntem aceeași în fiecare dimineață...]/ 9
- [*** Întârziem orice margine care își lipește trupul...]/ 10
- [*** Ar trebui să fim mai atenți cu iubirea asta...]/ 11
- [*** Ne știm din lift...]/ 12
- [*** Azi ne iubim ca și cum...]/ 14
- [*** M-ai întrebat cum e înlăuntrul meu...]/ 15
- [*** De data asta ai mers singur la film...]/ 16
- [*** Lângă ceilalți suntem tot mai demodați...]/ 17
- [*** Dintre toate lucrurile de pe pământ...]/ 18
- [*** Azi ne iubim de frică...]/ 19
- [*** Nimic nou în această seară...]/ 20
- [*** Azi ne iubim atât de banal...]/ 21
- [*** Te privesc cum dormi...]/ 22
- [*** În întunericul dintre noi doar mâinile mele veghează...]/ 23
- [*** Despre fericire nu poți vorbi decât...]/ 24
- [*** Zilele noastre sunt atât de fragile încât orice atingere...]/ 25
- [*** În seara aceea voiai să-mi spui ceva...]/ 26
- [*** Stăm amândoi între acești pereți...]/ 27
- [*** Am împins atât de departe tăcerea asta...]/ 28

- [*** Azi îmi citești poezii naive...]/ 29
 [*** În ultima seară ne-am dus la cofetărie...]/ 30
 [*** Când ne-am întors totul era schimbat...]/ 31
 [*** M-am trezit brusc într-un singur corp...]/ 32
 [*** Abia acum ne-am dat seama că nu există nume...]/ 33

Lumea mică/ 35

- [*** În fiecare dimineață ieșim din noi vulnerabili...]/ 39
 [*** În autobuz ne ținem de bară strâns...]/ 40
 [*** Pentru noi lumea începe la metrou, pe scările umede...]/ 41
 [*** În sufragerie, tata stătea în fotoliu, la televizor...]/ 42
 [*** Lumea noastră e atât de departe...]/ 43
 [*** Ne-am mutat într-o lume mică...]/ 44
 [*** Parcă suntem aici de-o veșnicie...]/ 45
 [*** E mult timp în fața blocului...]/ 46
 [*** În spațiul dintre cer și genunchi trăiește o lume...]/ 47
 [*** În fiecare dimineață fetița se trezește devreme...]/ 48
 [*** Încă nu e momentul să ne oprim...]/ 49
 [*** Ne pregătisem toată dimineața...]/ 50
 [*** Când am rămas singuri am vrut să inventăm ceva...]/ 51
 [*** Nici nu am băgat de seamă
 că ne-am făcut exagerat de mari...]/ 52
 [*** Gonesc prin pădure. Vântul îmi usucă
 nările. Zăpada îmi intră în ochi...]/ 53
 [*** Orașul de abia mai respiră...]/ 54

- [*** Ziua asta începe ca o linie de fracție...]/ 55
[*** La început nu ne-am grăbit...]/ 56
[*** Ne agităm într-un rest de lume...]/ 57
[*** În septembrie orașul se schimbă...]/ 58
[*** Mi-ai zis să vorbesc în șoaptă când trec
pe lângă temple și biserici...]/ 59
[*** Azi e o altă zi ce curge zgomotos...]/ 60
[*** Ziua începe altfel...]/ 61
[*** Dintre toate lumile posibile...]/ 62
[*** Ușile metroului se închid.
Viteza ne izolează brusc...]/ 63
[*** Dacă ieși în oraș să încui bine ușa,
să rămână acolo toate cuvintele...]/ 64
[*** Tu știai că așa o să fie...]/ 65
[*** Lumea asta e aspră și nu poți s-o iei de mână...]/ 66
[*** Suntem atât de departe de zilele
în care nu am făcut nimic...]/ 67
[*** Era o lume abia născută și noi,
inconștienți, am crestat...]/ 68
[*** Despre moarte e bine să nu vorbim...]/ 69
[*** S-a făcut deja seară și asta a fost...]/ 70
[*** Acum știu...]/ 71

Carmen Dominte / 73

Suntem aceeași în fiecare dimineață
încremeniți în fața cânilor de porțelan
din care bem tăcuți cafea.

Un gândac de bucătărie
trece printre noi,
nu-i pasă că eu am rujul întins pe obraz
iar tu un chiștoc de țigară înfipt
în zațul uscat.

Așteptăm amândoi o liniște
în care să nu se audă decât
pașii unui bătrân pensionar
ce-și trage încet piciorul bolnav
ca pe ziua asta mohorâtă.

Întârziem orice margine care își lipește trupul
de spațiile goale și moi.

Camera în care stăm are carnația albastră,
la capătul membrelor ei
cresc zilele noastre.

Ea traversează fiecare seară de pământ
și o udă cu apa strânsă între vertebrele ei
apoi își așează ochii în ochii noștri
nepregătiți;
cu mâinile ei mici apucă obiectele din jur
și le umple.

De câte ori începem să vorbim ne cere un semn
și se uită la noi ca și cum.

Ar trebui să fim mai atenți cu iubirea asta,
mai ales când mergem printre oameni.

Ei ne cred sfinți veniți să împartă
fericire pe unde trec.
Noi ne ascundem rușinați
dar ei ne cheamă.

Nu știm cum să fim și nici ce să spunem.
Ei ne privesc cu gurile căscate și așteaptă.

Atunci le povestim tot felul de fleacuri,
nimic adevărat
doar ca să nu se plictisească
și s-adoarmă.

Ne știm din lift.
În fiecare dimineață ne privim scurt.
Bună.
Bună.
Apoi degetul tău apasă ultimul butonul.

Tu îți dregi glasul.
Eu îmi desfac părul și îl las liber.
Apoi îți scoți cravata iar eu mă dau cu ruj.
Ne atingem.
Ne sărutăm.
Ne căsătorim.
Ne mutăm într-o casă mare.
Facem copii.
Mergem în concediu la mare, apoi la munte.
Sărbătorim douăzeci și cinci de ani împreună.
Avem grijă de nepoți.
Așteptăm.
Tăcem.

Parter.

Împingi ușa liftului și mă lași să ies.

Pa.

Pa.

În rest nimic,

doar o urmă fină de Russian Red

pe gâtul tău.

Azi ne iubim ca și cum

de la fereastra noastră
s-ar vedea o grădină frumoasă
cu tot felul de flori
peste care n-au trecut încă
buldozerele.

M-ai întrebat cum e înlăuntrul meu.
Nu știu.

Când te-am întrebat eu, ai spus că
n-aș putea înțelege o lume străină
neîmblânzită și
tare.

Și totuși lumea mea
îmbrățișează puternic lumea
din lăuntrul tău la fel ca iodul
trecut peste
o rană vie.

De data asta ai mers singur la film.
Când te-ai întors, ai trecut prin parc și
ai numărat doar pomii de pe partea
stângă.

În buzunar, mâinile tale stăteau singure
și înghețau de frig.

Ai ajuns acasă, ai descuiat și ai intrat.
Te-ai aruncat în pat cu fața în pernă.

Așa ai început să iubești cu sufletul ăla al tău,
care vine din altă lume,
cu sufletul ăla care nu se termină
niciodată.

Lângă ceilalți suntem tot mai demodați.

Încă ne place să ne plimbăm prin ploaie
cu senzația aceea de purificare;
să venim apoi acasă curați
ca doi pui de animal pe care
i-a lins mama lor și acum
dorm liniștiți unul în altul.

Dintre toate lucrurile de pe pământ
noi am ales o inimă de carne
în care să ne înfigem unghiile,
în care să înghesuim toate fleacurile
după care am întors capul,
toate nopțile în care nu ne-am rugat,
în care nu ne-am iertat
și nu ne-am iubit;

o inimă care să tremure și
să ne roadă pe dinăuntru și
să se zbată ca proasta
de fiecare dată când ieșim în lume,
când toți râd de noi și
ne arată cu degetul.